

RUMUNSKÁ BAHENNÁ SOPKY

Pondělí, 22 květen 2017

Až pojedete do Rumunska a budete hledat zajímavá místa, kam se podívat, určitě si nenechte ujít bahenní sopky. Nachází se na jihovýchodě Rumunska, v úpí Buzau. Dvě velmi zajímavé lokality bahenních sopek (Vulcanii Noroioși) leží pár kilometrů od obce Berca (Paclele Mari a Paclele Mici) a téměř, nejmenší se skrývá za vesnicí Beciu.

Pod sopkami Paclele Mari najdete i malý příjemný kemp s restaurací. My jsme zde potkali české motorkáře a věšně vymaně chůvých zážitků mezi moravskou a valašskou slivovicí jsme si vyprávěli naše dosavadní dojmy z rumunských míst, která máme za sebou a kam se chystáme.

Se zájmem jsme si vyslechli jejich setkání s mladým medvídkem na Fagaraše a naše dojmy z útoku komárů, ovčáků a chroustů vešer v Dunajské deltě. Shodli jsme se v tom, že zdejší kaval je výtečný a druhý den jsme zase pokračovali v cestě každým jiným směrem.

Bahenní sopky ve skutečnosti žádné sopky nejsou. Jedná se o úniky plynů, procházející zvodnatělými vrstvami jílovitého bahna, deroucí se z hloubky až tři kilometrů. Plyny sebou cestou na povrch berou podzemní slanou vodu a bahno. Plyny unikají v podobě bublin ven a bahno, které s nimi společně vyvírá, tvoří krátery podobné těm pravým sopečným.

Bahno venku rychle zasychá a vznikají tak úžasné, místy až bizarní útvary, pomalu tekoucí blátivá koryta a zajímavé zaschlé vrstvy, praskající a připomínající dračí škárpiny. Bláto není nástí horké, o tom by mohl vyprávět jeden z turistů, který couval a couval, aby vyfotil jednu sopku, až nacouval přímo do dalšího kráteru a mazlavě blátíko ochutnal jednou nohou až po koleno.

Každý kráter je trochu jiný, v jednom je bláto idšící, spíš jako velmi špinavá voda, v jiném zase tuhé, husté, jeden bublá rychleji, druhý jen maličko, který má stěbné okraje, to se téměř sá, která uschla na sluníčko vytvořila stěbní bílou křustu, jiný je zase víc dohoda, další je tmavědý.

Nejkrásnější jsou sopky pozdě odpoledne, když je slunce nízko nad obzorem a zaleje krajinu příjemným teplým světlem, polední slunce zase vytváří zdání šedomodrých odstínů a zvyšuje kontrasty mezi světlem a stínem.

Stá se jen těžké zastavit a zaposlouchat se. Uslyšíte tlumené "blop ‐ blop ‐ blop ‐" a budete lapeni. Pak už se jen budete snažit zachytit sluchem další blunkání a budete hledat směrem, odkud to slyšíte. Najdete další sopku a za zády se vám ozve ještě jiné blop, blop. Sopky se budou líbit nejen vám, ale i vašim dětem. Je to úžasná přírodní podívaná, která vás pohltí. **VODOMÁŠKA**